

At følge et barns initiativ

- Er den største anerkendelse et barn kan møde
(At føle sig set, hørt og forstået - at føle sig god nok og værd at følge).
- Giver barnet gode adfærdsmodeller
- Hjælper barnet med at koncentrere sig
- Fremmer barnets individualitet, socialitet, kreativitet, empati og vitalitet
- Giver barnet lyst til at tage flere initiativer
- Fremmer barnets selvstændighed

Dette gøres ved at:

- Vise interesse for barnets perspektiv - "Gå over broen til" barnets verden
- Gentage det barnet siger
- Imitere barnets lyde eller handlinger
- Spørge ind til **barnets** initiativ
- Vende sig fysisk mod barnet og vise, at man er til rådighed og parat til samspil og vise positiv interesse
- Være autentisk når vi viser forståelse for barnets følelser, ønsker og behov.

Citat: "At følge er at vise forståelse for - og ikke det samme som at give lov til".

At følge følelser

- Lærer barnet sin følelse at kende og kan senere i livet identificere og videreformidle den
- Støtter og hjælper barnet til at regulere sin følelse samt evne at komme videre over en trist følelse

Dette gøres ved at:

- Afstemme sig med barnets følelse, vise at følelsen er rummet og forstået f.eks. ved at lægge hovedet på skrå eller give et forstående/imiterende blik.
- Sætte ord på følelsen ("Du er vred/ked af det/irriteret/glad/forskrækket" osv.)
- Sætte ord på den aktuelle situation ("Det var ikke så sjovt, hva' / øv hvor irriterende / det var virkelig sjovt / tju hej hvor det går" osv.)

Citat: "Et følelsesinitiativ skal mødes med et følelssvar, og et fornuftsinitiativ skal mødes med et fornuftssvar".